VIIKONVAIHDE

SIMONKADULTA

Vielä kerran risteilijäahdistusta

STX-laivamenetyksen jälkipuinti jatkui kuluneella viikolla. Eduskunnan talousvaliokunta piipahti istuntotauolta töihin tiistaina.

Valiokunnan kansanedustajat tenttasivat elinkeinoministeri **Jan Vapaavuorta** (kok.) kolmen tunnin ajan lainapäätöksen taustoista. Monet telakkasotkuun liittyvät liikesalaisuudet siirtyivät eduskunnan tietoon.

Kansanedustajille risteilijäpäätös on epäilemättä ahdistava. Verrattain pienestä lainasta oli kiinni tuhansia työpaikkoja. Miten siis perustella parin vuoden päästä äänestäjille menetettyä urakkaa, ja moittia kilpailevia puolueita päätöksestä, joiden taustoista ei tavallisille ihmisille tietoa tipu?

Silti monet kansanedustajat ymmärtävät hallituksen perusteluja. Laina evättiin sen lainvastaisuuden vuoksi. Se kai lienee ainoa järkevä peruste.

Vasemmisto kärsii päätöksestä

SDP:n sisällä jättiristeilijän menetys kiristää tunteita. Hallituksen telakkapolitiikka ei ainakaan jarruttele vasemmistopuolueiden kannatuksen alamäkeä.

Päähallituspuolue kokoomus voi vain vierestä myhäillä telakkaduunarien pihteihin joutuneita demareita.

Puheenjohtaja **Jutta Urpilainen** (sd.) on seurannut asiaa pitkään sivusta. Kuukauden hiljaiselon jälkeen keskiviikkona SDP:n puoluehallituksessa puhunut Urpilainen linjasi, että valtion on pysyttävä erossa korealaisesta telakkayhtiöstä. Hallitus on asiasta harvinaisen samaa mieltä.

Sen sijaan demarien eduskuntaryhmän sisällä aihe on erittäin kuuma. Kansanedustaja **Jukka Kärnä** (sd.) moitti avoimesti puolueettaan. Hän ennusti jo, että ”tulee lunta tupaan ja jäitä porstuaan”. Kovin helposti päätös ei unohdu vasemmistopuolueiden kannattajien keskuudessa.

Vapaavuoren hanskat naulaan?

Oppositiopuolueet eivät taaskaan kykene yhteistyöhön.

Talousvaliokunnan puheenjohtaja **Mauri Pekkarinen** (kesk.) ymmärsi vastuuministerin perusteet ja asettautui yllättäen hallituksen puolelle. Edellinen elinkeinoministeri kuitenkin tukee ajatusta siitä, että valtio voisi ostaa omistuksia STX-telakasta.

> Perussuomalaisten sisällä kytee pieni oppositio.

Perussuomalaisille hallituksen risteilijäpainin lopputulos olikin mieluisa joululahja, sillä päätöksellä on helppo harrastaa telakkapopulismia.

Perussuomalaiset jättänee asiasta välikysymyksen pian eduskuntavuoden käynnistyessä.

Hallitus ei päätökseen kaadu, mutta ideologinen köydenveto valtion omistajaroolista siirtyy nyt myös eduskuntatalon sisälle.

Soinin haastaja piileskelee

Perussuomalaisten sisällä kytee pieni oppositio.

Timo Soinin vaalivoitot alkavat ilmeisesti jo tympiä monia puolueen kannattajia. MTV3:n kysely kertoi, että kolmannes kenttäväestä haluaisi Soinille haastajan. Tulos ei ole kentän hätähuuto vaan kertoo pikemmin puolueen kriittisen massan olemassaolosta.

Soinin asema perussuomalaisten johdossa on erittäin vahva ja hänet varmasti valitaan kesäkuussa uudelle kaksivuotiskaudelle. Niin vahva, että haastajat kiertävät puheenjohtajavaalin kaukaa eivätkä uskalla haastaa itsevaltiaana esiintyvää Soinia.

Etenkin perussuomalaisten yhtenäisyyttä syövät sisäiset kuppikunnat saavat Soinin pahalle päälle.

Siksi hänen haastajansa epäilemättä joutuisi kovaan ryöpytykseen puolueen sisällä. Muissa puolueissa johdon haastaja noteerattaisiin tulevaisuuden lupaukseksi.

Perussuomalaisten tapauksessa haastajasta tulisi todennäköisesti isänmurhaaja, puolueen ja Soinin pettäjä, tai puolueen ”pelle”, kuten Uudenmaan piirihallituksen jäsen **Juha Simonen** (ps.) luonnehti.

Potentiaalisia johtajia puolueessa riittää. Kansanedustajat **Jussi Halla-aho**, **Jussi Niinistö**, **Vesa-Matti Saarakkala** sekä meppi **Sampo Terho** seurannevat tarkkaan tilannetta.

Jos Soini päättää lähteä ehdolle eurovaaleissa 2014, saa hän taas hyvän syyn vetäytyä Suomen päivän politiikasta ja kenties kokonaan puolueen johdosta. Siksi tulevan puoluekokouksen valinnoissa iso rooli on varapuheenjohtajan vaalilla.

JANNE IMPIÖ

VIIKON VÄRSSY

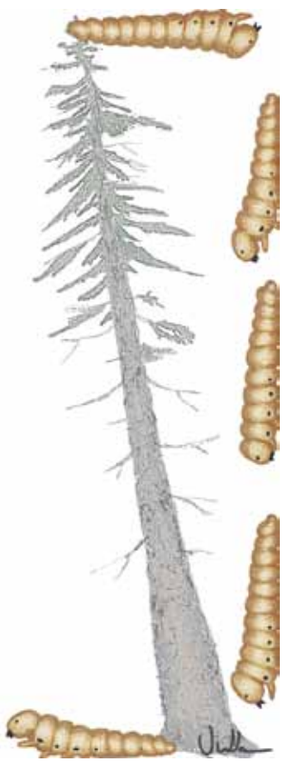

Outo Jämsänjoen uni
luomen alle loppiaisna
nousi ukkospilven lailla
maata kohti mieltä painoi

Hyvä Metson paperkone
naftaliiniin nostettihin
purettihin, kuormattihin
Indokiinaan kuskattihin

Vähenipä metsän raiskuu
laho kuusten kasvoi tästä
toukkaukkoin touhukkaitten
iloksensa, riemuksensa

Paperliiton jäykän jäsen
joutui pilkkijakkaralle
eikä syönnil´ ahvenisten
väliä niin suurta ollut
viiteen sataan vuorokauteen

Kohta joukot onkikansan
synkästi taas sakenevat
maassa Kiinan, Intiankin
laappii väki kalvon alta
missein erot, kanervansa
pommi-iskut,pyörremyrskyt
saatteleepi silmihinsä

Ahne tiedon kustantaja
säästää laskut painamisen
levitykseen lehtienkään
eipä pala dollareita
paperien tärvyy turha
historiikeis´mainitahan

JUHA AALTOILA

JANNE NOUSIAINEN

”Minäkin olen aloittanut voimistelun 1,5-vuotiaana vanhempi-lapsijumpassa”, paljastaa 15-vuotias Janica Valkeapää (kuvassa etualalla).

Rytmi muuttuu liikkeeksi

Kilpaileminen ei ole tärkeää, kun nämä naiset liikkuvat. Palkittu voimisteluseura Keuruun naisvoimistelijat tarjoaa liikunnan iloa harrastajille.

KEURUU (MT)
Rytmi vie mennessään ja askel nousee kevyesti. Hiki nousee hetkessä pintaan, kun parikymmentä naista askeltaa steppilaudoillaan.

”Liikkuminen on paitsi hauskaa, siitä tulee myös hyvä olo”, vakuuttaa Keuruun naisvoimistelijoiden puheenjohtaja **Noora Kinnunen**, 25.

Keuruun naisvoimistelijat on mainio esimerkki voimisteluseurasta, jollaisia toimii Suomessa satoja.

Yli 60 vuotta vapaaehtoisvoimin toiminut seura sai viime vuoden lopussa Suomen voimisteluliiton Tähtiseura-palkinnon.

”Palkinto lämmitti meillä kovasti mieliä. Edustamme kuulemma erinomaisesti harrastajavoimisteluseuroja, mikä on juuri meidän toimintamme ydin.”

Vauvana mukaan jumppatunnille

Tyypillinen Keuruun naisvoimistelijoiden jäsen aloittaa voimistelu-uransa vauvana.

”Yli puolet nykyisistä jäsenistämme tulee sisään vanhempilapsiryhmien kautta”, tietää Kinnunen.

”Minä itse olen siitä esimerkki. Olin juuri oppinut kävelemään, kun puolitoistavuotiaana aloitin äitini kanssa jumpan.”

Keuruun naisvoimistelijoiden vanhempi-lapsijumppa on aloitettu vuonna 1990.

”Odotin silloin tytärtäni, kun aloin vetää ryhmää”, muistelee Keuruun naisvoimistelijoiden ohjaaja **Anu Nikkilä**, 47.

Nikkilä ohjaa päivätyönsä rinnalla viikottain 4–5:tä jumpparyhmää.

”Olen aloittanut itsekin tyttöjumpparina. Äitini on seuran perustajajäseniä ja oma tyttäreni jumppaa seurassa siis jo kolmannessa sukupolvessa”, Nikkilä laskee.

Elämänmittainen harrastus

Lapsuudessa alkanut liikuntaharrastus vaikuttaa koko elämään. Keuruun naisvoimistelijoissa se on huomattu ja pistetty merkille.

”Seurasta on kasvanut liikunnanopettajia ja fysioterapeutteja. Monelle liikunnasta on tullut elämänmittainen tapa”, tietää terveyskasvatusta itsekin opiskeleva tuleva terveystieteen ja kotitalouden opettaja Noora Kinnunen.

Parhaimmillaan kyse on elämänmittaisesta harrastuksesta, josta riittää ammennettavaa vuodesta toiseen.

”Olemme pyrkineet tarjoamaan eri tasoisia ryhmiä niin, että mukaan lähtemiselle on mahdollisimman matala kynnys. Me emme tee kuntotestejä ovesta sisään tuleville”, Anu Nikkilä sanoo.

Esimerkiksi alakouluikäisille on tarjolla useita eri ryhmiä, jotta tasoerot olisivat mahdollisimman pieniä.

Kilpailuhenki tappaa ilon

Keuruun naisvoimistelijoilla on myös yksi tärkeä periaate:

”Me emme kilpaile. Kilpailuhenki tappaa helposti ilon ihanasta harrastuksesta”, Kinnunen kertoo.

Kinnusen mielestä on tärkeää, ettei tyttöjä jatkuvasti arvioida ja jaotella hyviksi ja huonoiksi.

”Monessa kilpaurheilulajissa ne, jotka eivät halua kilpailla, karsitaan nopeasti pois joukosta. Jos et ole tosissasi, et kuulu joukkoon. Me haluamme, että lapset ja nuoret voivat harrastaa muutakin.”

Kilpailemattomuus ei tarkoita, etteivätkö seuran jäsenet esiintyisi.

”Järjestämme näyttävät ja suositut kevät- ja joulunäytökset. Sali on täynnä ja kaikki pääsevät esiintymään”, Nikkilä muistuttaa.

Tämän vuoden suuri koitos on Sun Lahti -suurtapahtuman kenttänäytös, jonne Keuruulta on lähdössä 105 jumpparia.

Kaikkiaan 6.–9. kesäkuuta järjestettävään tapahtumaan odotetaan yli 10 000:ta osallistujaa ympäri Suomen.

”Voimistelemme siellä satojen voimistelijoiden rinnalla. Suurtapahtumiin on ollut meiltä aina lähtijöitä. Kun kolmannes seuran jäsenistä on lähdössä, se on huippu-upeaa!”

Ajassa mukana pienellä rahalla

Oma haasteensa paikallisesti toimivalle voimisteluseuralle on raha.

”Pyrimme kulkemaan ajassa mukana, mutta meillä ei ole varaa kalliisiin lisenssikoulutuksiin, jotta saisimme muodin mukaisia ryhmiä meille”, Kinnunen huokaa.

Seuran jäsenille halutaan tarjota ajan mukaista ohjelmaa. ”Periaatteessahan moni lisenssoitu liikuntamalli on hyvin lähellä sitä, mitä on ollut tarjolla aina ennenkin. Joku on vain osannut tehdä tuotteen, joka myy hyvin.”

Keuruulla ei siis ole tarjolla zumbaa, mutta sunnuntaisin Keuruun naisvoimistelijoilla on sumbaa.

Köriläillä oma joukkonsa

Vaikka suurin osa Keuruun naisvoimistelijoiden 280 jäsenestä on naisia ja tyttöjä, toimintaa järjestetään myös miehille ja pojille.

”Meillä on miehille oma ryhmä, Köriläät. Ryhmä pelaa pääasiassa sählyä mutta kokeilee kaikenlaista muutakin”, kertoo Nikkilä.

Myös pojille on oma seikkailuryhmänsä. ”Vaikeat askelkuviot pelottavat, vaikka mielestäni pelkkä miessukupuoli ei tee ihmisestä kömpelöä.”

Miesten mukaan saaminen on kaikkien voimisteluseurojen ikuisuusongelma.

”On tärkeää, että perheen miehet ovat mukana toiminnassa. Ilman isien, aviomiesten ja poikaystävien apua näytösten huoltohommat eivät sujuisi. Kaikkia tarvitaan.”

STINA HAASO

Kuvassa rentoutusharjoituksessa yhdessä vasemmasta alanurkasta vastapäivään Anu Nikkilä, Iida Kivimäki, Noora Kinnunen, Janica Valkeapää, Jenna Kosonen, Jasmine Leiman ja Olivia Ollikainen.

”Kehon hallinnan kehittäminen on tärkeää etenkin kasvupyrähdysten aikaan”, sanoo Noora Kinnunen.

YHDISTYS

Keuruun naisvoimistelijat

Vuonna 1950 perustettu Keuruun naisvoimistelijat on yhä virkeä voimisteluseura.
Seuran toiminnassa ovat mukana naisten ja tyttöjen lisäksi myös miehet ja pojat.
Jäseniä Keuruun naisvoimistelijoilla on noin 280.
Erilaisia ryhmiä on 22. Osa ryhmistä kokoontuu kahdesti viikossa. Harjoituksia järjestetään viikon jokaisena päivänä.
Suomen voimisteluliitto palkitsi Keuruun naisvoimistelijat vuoden 2012 Tähtiseura-palkinnolla.

Voimisteluseurat kestävät liikuntakeskusten puristuksessa

Kilpailutilanteessa toimiminen on tuttua Suomen voimisteluliitolle Svolille ja voimisteluseuroille ympäri maata.

”Olemme olleet kilpailutilanteessa jo vuosia. Kilpailijoitamme ovat yksityiset liikuntakeskukset, työväen- ja kansalaisopistojen jumppapiirit sekä kunnat ja kaupungit”, arvioi Voimisteluliiton pääsihteeri **Maria Laakso**.

”Silti olemme pärjänneet aina hyvin.”

Laakso tietää kuitenkin, että etenkin pienellä paikkakunnalla uuden liikuntakeskuksen perustaminen saattaa romahduttaa voimisteluseuran jäsenmäärän.

”Mutta vain hetkellisesti. Osa siirtyy yksityiselle puolelle, mutta samalla myös kokonaisharrastajamäärä kasvaa.”

Suomen voimisteluliittoon kuuluu 380 seuraa, joissa on yhteensä 128 000 jäsentä. Harrastajamäärät ovat kasvaneet viime vuosina.

”Vain jalkapallo on jäsenmäärältään meitä suurempi lajiliitto”, Laakso tietää.

”Voimisteluseurat ovat aina olleet edelläkävijöitä. Muotiilmiöiden lisäksi myös perusjumpat vetävät.”

Laakso iloitsee etenkin miesten ja poikien määrän lisääntymisestä voimisteluharrastuksen parissa.

”Etenkin alle 12-vuotiaita poikia on saatu upeasti mukaan jumppakouluihin. Esimerkiksi jalkapallon tai jääkiekon valmentajat suosittelevat voimistelua pojille, koska täällä oppii tärkeitä kehon hallinnan taitoja.”

Voimisteluliiton juuret juontavat 1800-luvulle asti. Vuonna 2005 kaikki alan lajiliitot yhdistyivät Suomen voimisteluliitoksi.

STINA HAASO